

הוא הַדְוֹתָא דְכֻלָּא למדנו, מכיון שכפל הכתוב ששון כפול שוש איש, בה' שם הוי"ה זו רומזת לעתיק שהוא פרצוף א"א, שבאורחא דיליה עוברים אורות החוטים ונמשכים עד או"א ומעוררים אותם ליחוד הרי שוש אחד, ונמשכים עד זו"ן ומעוררים אותם ליחוד הרי שוש שני, כי כל אלו בסוד מוחין הנמשכים מא"א לאו"א ומאו"א לזו"ן, ולכן הוא חדותא ושמחת הכל גם של א"א וגם של זו"ן, כי נמשכים להם אורות ממקור השמחה, הַתַּאֲנָא, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְנָלִי הָאִי אַרְחָא דְדַקְנָא דְעַתִּיק יוֹמִין למדנו, בשעה שמתגלה זה האורח והשביל של הדיקנא דא"א, מסיבת שמשלתקין השמונה נימין דשערי דרישא דא"א שחופים על הפנים, כְּלָהוּ מְאָרִי דִּיבְבָא וִילָלָהּ, וּמְאָרִיהוֹן דְדִינָא, סְתִימִין וְשְׁתִּיקִין כל בעלי הדינים של עולם היצירה שרומזים לתוקעי השברים, וכל בעלי הדינים שבעולם העשיה שהם רומזים לתוקעי התרועה, סותמים פיהם מלקטרג ומלהזיק, וְלִית דִּיפְתַח פְּטָרָא לְאַבְאָשָׁא אין מי מבעלי הדינים שיפתח פיו להוציא הגה להזיק מְשׁוּם דְהָאִי אַרְחָא אַתְנָלִיא לְתַקְנָא משום שזה האורח והשביל נגלה לתקן העולמות, וּמְהָאִי מְאָן דְאַחִיד וְאַזְהַר לְשִׁתְקָאָהּ, לְהָאִי אַרְחָא רְשִׁים ומזה נעשה מנהג בני אדם מי שרוצה לאחוז ולבלום פיו של חברו ומזהירו לשתוק, הרי הוא מרמוז באצבעו לזאת האורחא שעל הפה, דְהוּא סִימְנָא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא שהוא הסימן של א"א, כי כאשר זה האורחא מתגלה שותקים כל הדינים.

התיקון הרביעי דדיקנא דא"א

תְּקוּנָא רְבִיעָא, מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא תַּחַת פּוּמָא מְרִישָׁא

הָדָא לְרִישָׁא הָדָא התיקון הרביעי מסודר השער תחת תחת הפה תחת

השפה התחתונה, מראש וקצה אחד של הפה עד ראש וקצה השני. **הָדָא הוּא**

דְּכִתִּיב לְשִׁאֲרֵי תוֹ וזהו שכתוב לשארית נחלתו הנאמר על התיקון

הרביעי, שפירושו כל מה שנשאר מסביב הפה בלי שערות מתמלא בשערות ע"י התיקון הרביעי

כְּמָה דְּאֵת אָמַר כמו שנאמר **וְנִשְׂאֵת תְּפִלָּה בְּעַד הַשִּׁאֲרֵי**

הַנִּמְצָאָה רוצה לומר, **הַנִּמְצָאָה מִפֶּה** שלא נשאר אחריה כלום, גם כאן כל

מה שנשאר שארית בלא שערות, עתה נמצא ונשלם בתיקון זה. **שִׁאֲרֵי דְּכִתִּיב**

שִׁאֲרֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עוֹלָה ומפרש רשב"י מדוע נקרא תיקון זה

"לשארית", לפי שתיקון זה מתוקן לצדיקים המשימים עצמם כשארית ושיריים.

התיקון החמישי דדיקנא דא"א

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא, נְפִיק אֲרְחָא אַחֲרָא מִתַּחַת פּוּמָא תיקון

החמישי יוצא אורח ושביל אחר מתחת הפה מכוון בדיוק תחת השביל שבשפה

העליונה, ובשעה שכביכול נסגר הפה חזק רואים כאילו השביל העליון והתחתון הם שביל

אחד, הנמשך מתחת החוטם עד למטה בשבולת הזקן, **הָדָא הוּא דְּכִתִּיב לֹא**

הַחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ זהו שכתוב לא החזיק לעד אפו, כי דרך האורח הזאת שתחת

הפה, יורדים אורות החוטם והפה דא"א עד פּרצוף ז"א, ועי"ז לא החזיק א"א את אפו של ז"א

אלא מבטלו מז"א, **קוּם רְבִי יוֹסִי** אומר הרשב"י לרבי יוסי לתקן התיקון החמישי

הלימוד היומי

שהוא או"מ דתפארת ודוקא רבי יוסי כי יוסי גימ' אלהי"ם שהיא בחינת מלכות וע"י שרבי
 יוסי בחינת מלכות, יפרש, בחינת ת"ת התיקון החמישי, יתעורר זווג תפארת ומלכות קָם
 רְבִי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם
 שִׁיהוּאֲדַתִּי אֱלֹהֵיוּ. אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ, מֵהוּ שָׁכְבָה לוֹ
 ושואל, מדוע אמר שככה לו, היה צריך לומר אשרי העם שכך לו או שכן לו. כָּמֵא
 דְּאֵתְּ אָמַר וְחֻמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה, שָׁכִיךְ מְרוּגִיזִיהּ ומתרגן, אשרי
 העם שע"י תפילתם וכוונתם וריצוים יודעים לשַׁבֵּךְ חמתו של המלך כמ"ש וחמת המלך שככה
 שפירושו נח מבעסו, כן הדבר כאן שאם ח"ו יש התעוררות של כעס אצל ז"א, אשרי העם
 שככה שיודעים למתק הדינים ולבטל כעסו, ע"י תפילתם וכוונתם וריצוים וע"י שם מ"ה שהוא
 גימ' ככ"ה שהוא הרצון העליון הנמשך ממצח רצון העליון דא"ק. דְּבַר אַחַר שָׁכִיךְ
 בְּרוּגִיזִיהּ פירוש אחר שכך מרוגיזה, דהיינו הגם שהרוגו נתבטל ונשקט אינו לגמרי אלא
 לפי שעה, ולעיל פירש שכך מרוגיזה שנתבטל הרוגו לגמרי, וכאן דורש שככה היינו שישאיר
 הדבר ככה כמות שהוא ולא יצא הרוגו לחוץ, הִדְא הוּא דְּכִתִּיב וְאִם כָּכָה
 אֵת עוֹשֶׂה לִי הֲרֹגֵנִי נָא הָרוּג וראיה לזה הוא מה שכתוב במשה שאמר
 לקב"ה שאם ככה את עושה לי, שישאר איזה רוגו שמור בלבך על עם בני ישראל, אז ח"ו
 הרגני נא הרוג, יען שבעוון קל יחזור ויתעורר הכעס ויצא החוצה. דָּא הוּא דִּינָא
 דְּדִינִי ואומר שהפסוק שכתוב אשרי העם שככה לו נאמר על ז"א שצריך לשכך את דיניו,
 כי ז"א הוא דין של הדינים בערך א"א שהוא רחמי דרחמי, ואילו הפסוק אֲשֶׁרִי הָעַם
 שִׁיהוּאֲדַתִּי אֱלֹהֵיוּ נאמר על א"א, רַחֲמֵי דְּרַחֲמֵי שהוא בחינת רחמים ואינו
 צריך לשכך הדין כי הוא תכלית הרחמים. דְּבַר אַחַר שָׁכְבָה, שְׂמָא דְּכָלִּיל

כָּל שְׁמֶהָן [סה] פירוש אחר, שכב"ה ר"ת שמא כליל כל ה' שמחה, ועוד שכב"ה שם כב"ה גימ' מ"ה ששם מ"ה כולל כל השמות בתוכו, והנה האורחא התחתונה שהוא תיקון החמישי היא נקראת שם מ"ה שהיא בחיצוניות הפה, וכל השמות נכללים ועוברים בו ויורדים עד ז"א שבו ג"כ יש שם מ"ה ומבטלים את דיניו. **וְקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מַעְבַּר רוּגְזִיהּ וְאַנְחָה בִּיהּ לְזַעִיר אַנְפִּין, וּמַעְבִּיר עַל כָּל אֵינוֹן דְּלִבְרַהּ** והקב"ה שהוא פרצוף א"א, על יד זה האורחא מבטל רוגזו של ז"א ומניח לו מכעסו ומתמתקים דיניו, ועל ידי כן ז"א מעביר על כל הפשעים שבחוץ, כלומר אותם שיצאו מחוץ לקדושה ועתה חזרו בתשובה. **דְּתַנִּיא אַרְחָא עֲלָאָה דְּדַקְנָא קַדִּישָׁא, דְּאִיהוּ נְחִית תַּחַת נֹקְבֵי דְּחוּטְמָא דְּעֵתִיקָא** שלמדנו, האורח והשביל העליון של הזקן הקדוש, שהוא יורד תחת נקבי החוטם של א"א, שהוא תיקון השלישי הנקרא "עובר על פשע" והוא למעלה מן הפה. **וְהֵאֵי אַרְחָא**

אור הרשב"י

(מילוי היו"ד) רוחא דגניזו בנקב שמאל לצורך הנוק' (לעת"ל). והנה ג' אהי"ה דחיצוניות החוטם, ורוחא דחיי דנקב ימין ושמאל דחוטם, יורדים לפה דא"א, ומתלבשים באורות היוצאים מהפה הנ"ל (שהם בני' הב"ל), וכולם יורדים לאו"א וזו"ן לעוררם לזווג. ואורות החוטם נמשכים דרך הארחא העליונה, ואח"כ נמשכים יחד עם אורות הפה, דרך הארחא התחתונה, שהיא בחי' חיצוניות הפה, שם מ"ה כנ"ל. וז"ש כי ארחא תחתונה זו היא שמא שם מ"ה דכליל כל שמחה כי כל השמות נכללים ועוברים בו.

[סה] מבואר בעין חיים (שי"ג פ"ב) כי בפה דא"א יש פנימיות, והוא ס"ג ואהי"ה שהם חיך וגרון, המזדווגים ע"י הלשון, ויוצאים מזווג זה ג' שמות יה"ו, ונשארת הוי"ה אחת (מג' שמות יה"ו) יהו יהו יהו בפה דא"א תמיד, והאותיות הנשארות שהן בני' הב"ל, יוצאות החוצה בסוד הבל. ובחיצוניות הפה יש שם מ"ה ברבוע בני' ק"ל. ובחוטם דא"א בחיצוניות יש ג' שמות אהיה כמנין חוט"ם (ס"ג). ובפנימיות החוטם יש שם ס"ג, בסדר זה, ה"י ראשונה נקב ימין ה"י אחרונה נקב שמאל, וא"ו הכותל שבאמצע, י' רוחא דחיי שבנקב ימין, ו"ד